

PDF hosted at the Radboud Repository of the Radboud University Nijmegen

The following full text is a publisher's version.

For additional information about this publication click this link.

<http://hdl.handle.net/2066/68951>

Please be advised that this information was generated on 2021-06-14 and may be subject to change.

In de loop der jaren is Arnhem de onbetwiste hoofdstad van de levende beelden geworden. Elk jaar worden daar in augustus de wereldkampioenschappen gehouden, waarbij honderden mensen in vele categorieën zich tijdelijk verstenen en een poosje bewegingloos in het niets staren als ridder, Pierrot, de Dood van Pierlala of Cupido.

waar zijn de politici als living statue?

Nederland heeft op dat bizarre schouwtoneel van de ademende dood niet altijd zo'n prominente plaats ingenomen. Toen ik in Parijs woonde, werd ik voor het eerst met levende beelden geconfronteerd: op de bruggen over de Seine tussen de Notre-Dame en de Eiffeltoren en tegen de flanken van de Sacre Coeur. Ook toen al zag je veel ridders en Victoriaanse figuren, maar eenzaam aan de top stonden toch wel de in plastic-gouden sarcofaag verpakte Toet-Ank-Amon's. Pas veel later doken ze ook op de Dam in Amsterdam op, uitdagend tot op de stoep van het wassen-beeldenkabinet van Madam Tussaud.

Tegenwoordig is 'Arnhem' dé hogeschool van het verstilde leven, waar geschminkte en toepasselijk verpakte bekendheden om de titels strijden: Erasmus, de krijt-witte Florence Nightingale, Pierrot en Columbine, Mozart en de Eeuwige Bruid. Verder veel krijgshaftige, bronzen figuren. Een aparte categorie vormden de nauwelijks of niet geschminkte look-alikes: het Meisje met de Parel van Vermeer, een zakenman in volle draf of gewoon maar een boerin uit Pakistan. Op www.worldstatues.nl kunt u zien hoe professioneel het daarbij toegaat en hoe bijvoorbeeld de wereldkampioene zich weet te verstillen tot American Idol: een sexy Barbiepop.

Eén categorie is op deze website opvallend afwezig: politici. Men zoekt tevergeefs naar Bush, Mitterand, Balkenende of Saddam Hoessein. Nu denkt u natuurlijk dat politici al zo vaak in echt steen of brons zijn vereeuwigd, dat geen levend wezen denkt zich daarmee te kunnen meten. Al google-end kom je toch gauw tot een andere conclusie. In Engeland bijvoorbeeld is het plein

voor het parlamentsgebouw gestoffeerd met beelden van politici.

In ons land zijn maar weinig Nederlandse politieke leiders als standbeeld tot boven het maaiveld verheven. Het begon zo goed toen de gebroeders De Witt door een woedende menigte in Den Haag werden gelycht in 1672. Dat leverde raadspensionaris Johan de Witt een standbeeld in Den Haag op. Pikant detail: het beeld van Frederik Engel Jeltsema uit 1916 wijst met de rechterhand naar de plek waar de ongelukkige door een pistoolschot om het leven kwam. Kom daar nu eens om. Pim Fortuyn moet het (vooralsnog) doen met een half beeld van hem achter een kathedraal dat in de tuin van zijn voormalige huis staat. Op de plek des onheils in het mediapark in Hilversum staan nu alleen maar auto's.

Weinig standbeelden dus in Nederland. Of dat zo blijft, zal de toekomst ons leren. Misschien kunnen we dit jaar wat meer levende beelden van politici in Arnhem verwachten. Kijkend naar Kamerdebatten zien we althans vele van hen roerloos in hun bankjes zitten. Af en toe even verzittend (maar dat doen de levende beelden ook), maar dan weer ijlings verstillend tot wat, mogen wij hopen, een façade is waarachter rijke gedachten om de voorrang strijden.

Monique Leyenaar
Hoogleraar Vergelijkende Politicologie,
i.h.b. Politieke Participatie en Politieke Vernieuwing,
Radboud Universiteit Nijmegen
m.leyenaar@fm.ru.nl